Pojęcie rodziny

Kategoria: Polityka Społeczna
Opublikowano: sobota, 17, listopad 2018 17:44
Marcin Maksymiuk
Odsłony: 1454

Prawodawca nie ma możliwości ustanowienia normy, która w sposób kazuistyczny regulowałaby wszystkie, często skomplikowane sytuacje faktyczne. Niezbędne przy interpretacji przepisów z założeniem racjonalności ustawodawcy jest więc dokonanie takiej subsumcji prawa do rozważanych okoliczności danej sprawy, która odpowiadałaby konstytucyjnym zasadom sprawiedliwości społecznej, równości wobec prawa stanowiących istotę demokratycznego państwa prawa. Celem przyznania świadczenia wychowawczego, na co wskazuje już sama nazwa ustawy je regulującej, jest pomoc państwa w wychowywaniu dzieci.

Akcentowane jest wychowywanie dziecka (art. 4 ustawy), w tym opieka nad nim, przysługuje ono nawet opiekunowi faktycznemu dziecka. Według art. 2 pkt 13 ustawy osobą samotnie wychowującą dziecko nie jest osoba, która wychowuje co najmniej jedno dziecko z jego rodzicem. W art. 2 pkt 16 ustawy po wymienieniu takich osób jak małżonkowie, rodzice dzieci, opiekun faktyczny dziecka wymienia się inne osoby wskazując "zamieszkujące wspólnie z tymi osobami". W art. 15 ust. 1 ustawy organom dano uprawnienie do weryfikacji wątpliwości w sytuacjach gdy w stosunku do osoby ubiegającej się lub pobierającej o to świadczenie wystąpią wątpliwości dotyczące sprawowania opieki nad dzieckiem.

Dziecko jest zaliczane jednocześnie do członków rodzin obydwojga rodziców w sytuacji sądownie orzeczonej opieki naprzemiennej (art. 2 pkt 16 in fine ustawy), wówczas kwotę świadczenia ustala się dzieląc ją przez liczbę wszystkich dni kalendarzowych w danym miesiącu i otrzymaną kwotę mnoży się przez liczbę dni kalendarzowych, za które to świadczenie przysługuje (art. 5 ust. 2 ustawy). Trudno więc w świetle ww. przepisów uznać, by rodzic dziecka pozostający w faktycznym, świadomym i trwałym, nie związanym np. z czasowym wyjazdem do pracy czy chorobą, rozłączeniu był traktowany jako członek tej rodziny, tylko z uwagi na brak formalnego orzeczenia separacji czy rozwodu, które z uwagi na dużą ilość spraw w sądach czy działania procesowe stron może trwać wiele lat.

Zastosowanie art. 2 pkt 16 ustawy z 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci w sposób automatyczny i bezrefleksyjny (tzn. pomijający w wykładni użyte w redakcji tegoż przepisu określenie "odpowiednio") prowadzić może do absurdalnych sytuacji, gdy ta sama osoba pozostająca formalnie z związku małżeńskim, ale faktycznie z współmałżonkiem pozostająca w rozłączeniu, a tworząca z inną osobą konkubinat, na podstawie tych samych przepisów będzie traktowana równocześnie jako członek dwóch rodzin (tj. jako "małżonek" z art. 2 pkt 16 ustawy) i jako "rodzic dziecka" (też z art. 2 pkt 16 ustawy).

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 7 listopada 2018 r., IV SA/Po 891/18

Phoca PDF